

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof

ביצה-ביצה		Talmud Navigator											
מימרא		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אי נמי: עד כאן לא קאמרי בית הלל הכא אלא כיון דמוקצה הוא, בעומד ואומר זה וזה אני נוטל סגי, אבל התם - לא.													◊
אלא, אי קשיא הא קשיא:													◊
אין נוטלין את העלי לקצב עליו בשר	בית שמאי:												◊
מתירין.	בית הלל:												◊
אלמא: גבי שמחת יום טוב בית שמאי לחומרא ובית הלל לקולא													■
השוחט חיה ועוף בית שמאי וכו'	ורמינהו:												◊
מוחלפת השיטה.	רבי יוחנן:												!
ממאי? דלמא לא היא עד כאן לא קאמרי בית שמאי התם אלא היכא דאיכא דקר נעוץ, אבל היכא דליכא דקר נעוץ - לא.													◊
אי נמי: עד כאן לא קאמרי בית הלל הכא אלא דאיכא תורת כלי עליו, אבל התם - לא.													◊
אלא, אי קשיא הא קשיא:													◊
אין נותנין את העור לפני הדורסן, ולא יגביהנו אלא אם כן יש עליו כזית בשר	בית שמאי:												◊
מתירין.	בית הלל:												◊
אלמא: גבי שמחת יום טוב בית שמאי לחומרא ובית הלל לקולא													■
השוחט חיה ועוף ביום טוב וכו' ◊	ורמינהו:												◊
מוחלפת השיטה.	רבי יוחנן:												!
ממאי? דלמא לא היא עד כאן לא קאמרי בית שמאי התם אלא היכא דאיכא דקר נעוץ, אבל היכא דליכא דקר נעוץ - לא.													◊
אי נמי: עד כאן לא קאמרי בית הלל הכא אלא דחזי למזגא עלויה, אבל התם - לא.													◊
אלא, אי קשיא הא קשיא:													◊
אין מסלקין את התריסין ביום טוב	בית שמאי:												◊
מתירין אף להחזיר	בית הלל:												◊
אלמא: גבי שמחת יום טוב בית שמאי לחומרא ובית הלל לקולא													■
השוחט חיה ועוף ביום טוב וכו' ◊	ורמינהו:												◊
בשלמא בית שמאי אבית שמאי לא קשיא, התם - דאיכא דקר נעוץ, הכא - ליכא דקר נעוץ.													!
אלא בית הלל אבית הלל קשיא													◊
מוחלפת השיטה.	רבי יוחנן:												!
דילמא לא היא עד כאן לא קאמרי בית הלל הכא אלא משום דאין בנין בכלים ואין סתירה בכלים, אבל התם - לא.													◊
לא יטול אלא אם כן נענע מבעוד יום	בית שמאי:												◊
עומד ואומר זה וזה אני נוטל.	בית הלל:												◊
מחלוקת בבריכה ראשונה	רב חנן בר אמי:												◊
גזרינן דלמא אתי לאמלוכי	דבית שמאי סברי:												◊
לא גזרינן.	ובית הלל סברי:												◊

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator													
		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ביצה-ביצה	מימרא														
אבל בבריכה שניה - דברי הכל בעומד ואומר זה זה אני נוטל סגיא.	[דברי הכל]														
ובית הלל, למה ליה למימר זה זה אני נוטל? לימא מכאן אני נוטל למחר													ז	◊	
וכי תימא: בית הלל לית להו ברירה															!
המת בבית ולו פתחים הרבה - כולן טמאים, נפתח אחד מהן - הוא טמא וכולן טהורין. חשב להוציא באחד מהן, או בחלון שיש בו ארבעה על ארבעה - מצלת על כל הפתחים כולן.	והתנן:														ז
והוא שחשב להוציא עד שלא ימות המת	בית שמאי:														ז
אף משימות המת.	בית הלל:														ז
לטהר את הפתחים מכאן ולהבא.	הא אתמר עלה, אמר רבה:														!
לטהר את הפתחים מכאן ולהבא.	וכן אמר רבי אושעיא:														!
מכאן ולהבא - אין, למפרע - לא.															!
לעולם למפרע, והכא היינו טעמא: דלמא מטלטל ושביק, מטלטל ושביק, וקא מטלטל מידי דלא חזי ליה.	רבא:														!
והא אמרת בעומד ואומר זה זה אני נוטל סגיא															ז
הני מילי מערב יום טוב, אבל ביום טוב אסור, דזימנין דמשתכחי שמנים כחושים, וכחושים שמנים, וקמטלטל מידי דלא חזי ליה. אי נמי זימנין דמשתכחי כלהו כחושים, ושביק להו, ואתי לאמנועי משמחת יום טוב.															!
זמן שחורים ומצא לבנים, לבנים ומצא שחורים, שנים ומצא שלשה - אסורים.															■
שלשה ומצא שנים - מותרים.															■
בתוך הקן ומצא לפני הקן - אסורין, ואם אין שם אלא הם - הרי אלו מותרים.															■
פשיטא															ז
הכא במאי עסקינן - כגון שזמן שחורים ולבנים, והשכים ומצא שחורים במקום לבנים, ולבנים במקום שחורים. מהו דתימא: הני אינהו נינהו, ואתהפוכי אתהפוך, קא משמע לן: הנך אודו לעלמא, והני אחריני נינהו.	רבה:														!
לימא מסייע ליה לרבי חנינא															ז
רוב וקרוב - הלך אחר הרוב.	דאמר רבי חנינא:														ז
בדף	כדאמר אביי:														!
הכא נמי בדף.															!
שנים ומצא שלשה אסורין.															■
מה נפשך, אי אחריני נינהו - הא אחריני נינהו, ואי לא אחריני נינהו - הא איכא חד דמערב בהו.															■
שלשה ומצא שנים מותרין.															■
מאי טעמא?															^
הני אינהו נינהו, וחד מנייהו אזל לעלמא.															!
לימא מתניתין רבי היא ולא רבנן															ז
הניח מנה ומצא מאתים - חולין ומעשר שני מעורבין זה בזה, דברי רבי.	דתניא: [רבי]														ז
הכל חולין.	חכמים:														ז
הניח מאתים ומצא מנה - מנה מונה ומנה מוטל, דברי רבי.	[רבי]														ז

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
ביצה-ביצה	מאן דאמר										
מימרא	מאן דאמר										
הכל חולין.	חכמים:					◊	■	⚡			
אפילו תימא רבנן								!			
שאני גזולות הואיל ועשויין לדדות.	הא אתמר עלה, רבי יוחנן ורבי אלעזר דאמרי תרוייהו:							!			◊
ולמה לי לשנויי עלה שאני גזולות הואיל ועשויין לדדות?								⚡			
והא אתמר עלה דההיא דרבי יוחנן ורבי אלעזר:								⚡			
בשני כסין מחלוקת, אבל בכיס אחד - דברי הכל חולין.	חד אמר: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]					◊	■	⚡			◊
בכיס אחד מחלוקת, אבל בשני כסין - דברי הכל מנה מונח ומנה מוטל.	וחד אמר: [רבי יוחנן/רבי אלעזר]					◊	■	⚡			◊
בשלמא למאן דאמר בשני כסין מחלוקת - היינו דאיצטריך לשנויי הכא שאני גזולות הואיל ועשויין לדדות. אלא למאן דאמר בכיס אחד מחלוקת, אבל בשני כסין - דברי הכל מנה מונח ומנה מוטל, השתא למה לי לשנויי עלה? הא אמרת בשני כסין לא פליגי								⚡			◊
הכא בגזולות מקושרים וכיסים מקושרים עסקינן. גזולות - מנתחי אהדדי, כסין - לא מנתחי אהדדי.	רב אשי:							!			◊
כיסין נמי, זמנין דמתעכל קטרייהו.	ורבי אמר לך:							■			◊